

התנתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

א. חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו ... ויקץ כישן הפיגול
2

ב. כביצה אוכל ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני הא חזר ועירבן ראשון הוי ... נפל זה בעצמו וזה בעצמו על ככר של תרומה פסלוגה נפלו שניהן כאחת עשאוה שניה ... האוכל שנטמא באב הטומאה ושנטמא בולד הטומאה מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם.....2

ג. חצי זית חוץ לזמנו וכזית חצי חוץ למקומו וחצי חוץ לזמנו ... פיגול אין חצי זית מועיל במקום כזית.....5

ד. הישב שיאכלוהו כלבים למחר פיגול ... הישב שתאכלוהו אש למחר ... דפיגול ... דאפקה בלשון אכילה ... דאפקה בלשון הקטרה דלשון אכילה לחוד ולשון הקטרה לחוד.....5

ה. לאכול ולאכול ... בשני בני אדם מצטרף ... והא הקטרה ביותר מכדי אכילת פרס הוא דלמא בהיסק גדול ... הישב לאכול כזית ביתר מכדי אכילת פרס
7

ו. השוחט את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר.....7

הדרן עלך כל הזבחים שקבלו דמן.....7

פרק שלישי כל הפסולין.....7

א. כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה שהשחיטה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים ובלבד שלא יהיו טמאים נוגעין בבשר 7

ב. לפיכך הן פוסלין במחשבה.....8

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

דף לא.

א. חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו ... ויקץ כישן הפיגול

חשב לאכול¹ או להקטיר כחצי זית במחשבת המקום, ולאכול או להקטיר כזית במחשבת הזמן, הרי זה פיגול בין שהקדים מחשבת כזית בין שאיחר אותה. שאע"ג שחצי זית מצטרף, אין חצי זית חשוב אצל כזית ואין מחשבת המקום מצטרף למחשבת הפיגול להוציא מדי פיגול.

חשב על חצי זית במחשבת הזמן ועל חצי זית במחשבת המקום, וחזר וחשב על חצי זית אחר במחשבת הזמן, הרי זה פיגול. וכן אם חשב על חצי זית במחשבת הזמן וחזר וחשב על כזית חציו במחשבת הזמן וחציו במחשבת המקום, הרי זה פיגול.

ב. כביצה אוכל ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני הא חזר ועירבן ראשון הוי ... נפל זה בעצמו וזה בעצמו על כנר של תרומה פסלו נפלו שניהן כאחת עשאה שניה ... האוכל שנטמא באב הטומאה ושנטמא בולד הטומאה מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם

אין אוכל טמא מטמא אוכל אחר או משקין או ידים עד שיהיה בו כביצה בלא קליפתה.

וכבר התבאר במסכת פסחים דף יד. שלושה מטמאים יש דרגה אחר דרגה – אבי אבות הטומאה, אב הטומאה, וולד הטומאה.

¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טז הלכה ג ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אבי אבות הטומאה

טומאת המת לפי שעושה את הנטמא בה לאב הטומאה.

אב הטומאה

דרגה זו של טומאה נקראת "אב הטומאה", משום שממנה מסתעפות טומאות רבות אחרות הנקראות תולדות: "ראשון לטומאה", "שני לטומאה", "שלישי לטומאה" ו"רביעי לטומאה".

וכוללת – שרץ, נבילה, שכבת זרע, מי חטאת, חטאת, שעיר המשתלח, זב, זבה, נדה, יולדת, מצורע, ומעיינותיהן ומשכבן ומושבן ומרכבן של החמשה האחרונים, נבילת עוף טהור, כל אלו הן י"ב אבות הטומאה. וכ"כ אדם הנטמא במת או בכלי שנגע במת, או כלי שנגע באדם כזה או בכלי שנטמא במת, שהמת או הכלי שנטמא במת הן אבי אבות הטומאה, ונעשו האדם או הכלי שנגעו בהם עי"ז אב הטומאה².

ולד הטומאה

כל דרגות הטומאה שמתחת לאב הטומאה נקראות "וולד הטומאה" וכל הנוגע באב הטומאה מכל אבות שזכרנו, נעשה ולד הטומאה.

ארבע דרגות טומאה יש בוולד הטומאה

ראשון – כל דבר שנטמא באחד מאבות הטומאה, בין אדם, בין כלים, בין אוכלים ובין משקים – נעשה ראשון לטומאה. ראשון לטומאה – אינו מטמא אלא אוכלים ומשקים בלבד ועושה אותם שני לטומאה.

שני – מאכל או משקה שנטמאו בראשון לטומאה, הרי הם נעשים שני לטומאה. שני לטומאה – אינו מטמא אלא קודש ותרומה (ולא חולין) ועושה אותם שלישי לטומאה.

שלישי – קודש או תרומה שנטמאו בשני לטומאה, הרי הם נעשים שלישי לטומאה ופסולים. שלישי לטומאה – אינו מטמא אלא קודש בלבד ועושה אותו רביעי לטומאה.

רביעי – קודש שנטמא בשלישי לטומאה, הרי זה נעשה רביעי לטומאה ופסול. רביעי לטומאה, אינו מטמא אחר לעשותו חמישי לטומאה

וכל אלו הנוגעים זה בזה נקראין ולד הטומאה ולפעמים נקרא השני ולד ולד.

בחולין – אין שני עושה שלישי. כלומר אוכל שייגע בשני לא ייטמא, ולכן שני נקרא פסול, שכל שאינו מטמא אחרים נקרא פסול.

² והוא מדברי קבלה. עי' ברמב"ם הל' ט"מ פ"ה ה"ה ובראב"ד שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

בתרומה – שני עושה שלישי ונקרא פסול מדאינו עושה רביעי.

בקדשים – שלישי עושה רביעי ורביעי בקודש נקרא פסול מדאינו עושה חמישי.

ואם היה³ השעור המטמא טומאת אכלין שהוא כביצה מצורף מאוכל ראשון ואוכל שני או שלישי או מאוכל שני ושלישי, הרי זה מטמא בקל שבשניהם. אבל אם היה כביצה מזה וכביצה מזה הרי המצורף מהן מטמא כחמור שבשניהם וזה פשוט, לפי שיש במצורף הזה מאותו החמור השעור המטמא.

ואם חלקן אחר שנתערבו מטמא כל אחד מהן כקל שבשניהם, מפני שנעשה אותו השעור המצומצם כלומר שהוא כביצה מעורב מקל וחמור ולפיכך מטמא כקל שבשניהם.

לפיכך אוכלין¹ טמאים שיעורם שוה, שכל אוכל טמא אינו מטמא אלא כביצה, וטומאתם שוה שכל אוכל טמא אינו מטמא אלא במגע, ואינו מטמא לא אדם ולא כלים⁴, לפיכך מצטרפין לטמא כקל שבשניהן⁵.

כיצד כחצי ביצה אוכל ראשון וכחצי ביצה אוכל שני⁶ שבללן זה בזה, הרי זה שני, ואם נגע בתרומה פסלה.

כחצי ביצה אוכל שני וכחצי ביצה אוכל שלישי שבללן הרי זה שלישי, וכן כל כיוצא בזה. אפילו חצי ביצה אוכל ראשון וחצי ביצה אוכל רביעי של קודש שבללן זה בזה הרי הכל רביעי.

³ פיה"מ טהרות פרק א משנה ה

⁴ תוספתא פ"ק דטבוי" אוכלין אין נעשין אב

⁵ עיין או"ש

⁶ וא"ת אי בדלא הוה ביה שיעורא מעיקרא היאך קבל טומאה מאב הטומאה מתחלתו, תשובה לדבריך שהאוכל מקבל טומאה בכל שהוא אבל לטמא אחרים צריך לכביצה. מלאכת שלמה על המשניות שם. ועיין במשנה אחרונה שם, למאן דסבר דלקבל טומאה בכ"ש ולא בעי כביצה אתי שפיר כפשטה. ולמ"ד לקבל טומאה נמי בעי כביצה. איירי הכא שקיבל טומאה בעודה כביצה ואח"כ נחתך ולא טהר בכך

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

כביצה אוכל⁷ ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה הכל ראשון⁸. שהרי יש כאן כביצה מראשון, חלקן כל אחד מהן שני. דמסתמא יש בכל אחד חציו מזה וחציו מזה ואין בכל אחד כביצה ראשון.

נפל זה לעצמו וזה לעצמו על ככר של תרומה פסלוהו. כלומר שעושיין אותו שלישי ולא שני שאין כאן כביצה מראשון.

נפלו שניהן כאחד עשאוהו שני. שהרי ודאי יש כאן כביצה ראשון, אבל בזה אחר זה הרי לא היה עליו כביצה מראשון בפעם אחת, אלא מקודם חצי ביצה ואח"כ חצי ביצה. ואם כן מצטרפין לקל שביניהם ונעשה שלישי.

ג. חצי זית חוץ לזמנו וכזית חציו חוץ למקומו וחציו חוץ לזמנו ... פיגול אין חצי זית מועיל במקום כזית

חשב⁹ על חצי זית במחשבת הזמן וחזר וחשב על כזית חציו במחשבת הזמן וחציו במחשבת המקום, הרי זה פיגול. אין חצי זית חשוב אצל כזית ואין מחשבת המקום מצטרף למחשבת הפיגול להוציא מידו פיגול.

ד. חישב שיאכלוהו כלבים למחר פיגול ... חישב שתאכלוהו אש למחר ... דפיגול ... דאפקה בלשון אנילה ... דאפקה בלשון הקטרה דלשון אנילה לחוד ולשון הקטרה לחוד

רמב"ם הלכות טומאת אוכלין פרק ד הלכה יב יג, ערוך השולחן העתיד הלכות טומאת אוכלין סימן קסה סעיף יז יח

⁸ בכתבי מרן הגר"י זבחים (דף ל"א) עמד על כך דלשון זה מוקשה מאד, דהרי השני לא נעשה ראשון, אלא דהאי חתיכה מטמאה משום שיש בה שיעור מהראשון שנבלל בה, והניח הדבר בצ"ע. אמנם מדברי הרמב"ם משמע דהביאור הוא דכ"ז שהם מחוברים לראשון חשיב גם מה שהיה שני, כראשון, וכן מצינו לקמן במשנה ח' גבי מקרצת שהיתה תחילה והשיך לה אחרות כולן תחילה פרושו היא תחלה וכולן שניות, הרי תנן התם בלשון הרמב"ם דכולן תחילה, ומבואר דבשעת חבורו נעשה כמוהו (כ"ז שהוא מחובר), ויעוי' בחזו"א (סימן א' סק"י) דכ"ז הוא דוקא כאשר ב' האוכלין שנבללו הם מחצה על מחצה, אבל אם היה רוב מהשני הו"ל שני דהראשון בטל ברוב

⁹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טז הלכה ג ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

חישב¹⁰ לאכילת חיה חוץ לזמנו או לאכילת אש הדיוט חוץ לזמנו, הרי זה פיגול¹¹. ודוקא בלשון זה אכילת חיה או אכילת אש, אבל שלא בלשון אכילה¹² אינו כלום.

חשב לאכול כחצי זית בחוץ ולהקטיר כחצי זית בחוץ, או שחשב לאכול כחצי זית אחר זמן אכילה ולהקטיר כחצי זית אחר זמן הקטרה, הובח כשר. שאין אכילה והקטרה מצטרפין.

ואם הוציא¹³ בלשון אכילה¹⁴ ואמר שיאכל כחצי זית ותאכל האש חצי זית, הרי אלו מצטרפין, לשון אכילה אחד הוא, דבקרבות כתיב (ויקרא ו פסוק ג) **אֲשֶׁר תֹאכַל הָאֵשׁ**. וכן אם חשב שתאכל האש חצי כזית ולהקטיר חצי כזית, הרי אלו מצטרפין, כיון שהוא אותו ענין.

דף לא:

¹⁰ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יד הלכה י

¹¹ דאיכרי אכילה דכתיב [מלכים ב', ט' י'] ואת איזבל יאכלו הכלבים, וכתיב [איוב כ', כ"ו] תאכלהו אש לא נופח וגו'. ולא דוקא כלבים אלא כל בהמה וחיה ואורחא דמילתא נקט, ונראה דהוא הדין עוף ג"כ שמה אכילה. ובתוס' שם ד"ה ואת הקשו, אמאי אינו מביא מקרא מן התורה [ויקרא כ"ה, ז'] ולבהמתך ולחיה וגו' תהיה כל תבואתה לאכול. ותירצו, דמייתי ראייה מאכילת בשר. וצ"ע הלא גם אכילת בשר מפורש בתורה בתוכה שבמשנה תורה, דכתיב [דברים כ"ה, כ"ו] והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ, חזינן דמיקרי אכילה, וקצת צ"ע. (מנחת חנוך שם אות ד).

¹² ועיין תוס' מנחות י"ז ע"ב ד"ה דלא שנא, שכתבו דבאכילת אש דוקא דהזכיר אש, וכן ג"כ לענין צירוף אם חישב שיאכל חצי זית חוץ לזמנו, ותאכל האש חצי זית חוץ לזמנו, או תאכל החיה חצי זית חוץ לזמנו, הוי ליה כמו חישב בכזית לאכול חוץ לזמנו דהוי פיגול. עוד מבואר בתוס' שם, דהא דאיתרבי אכילת אש ואכילת חיה לפיגול, דוקא בחישב בבשר שדרכו לאכול דאכילה כזו ג"כ הוי אכילה, אבל אם חישב על דבר שדרכו להקטיר כגון אימורים, לא מהני אם חישב לאכילת אדם, דאם חישב באכילה דבר שדרכו להקטיר אינו מועיל, הכי נמי אם חישב על האימורים שתאכל אש של הדיוט למחר או תאכל חיה למחר אינו מועיל, דהוי ליה חישב לאכילה בדבר שדרכו להקטיר. (מנחת חנוך שם אות ב).

¹³ רמב"ם שם וערוך השולחן העתיד סי' קמח סעי' י

¹⁴ ונראה דאם חישב על הבשר לאכילת מזבח מהני דלא גרע מאש של הדיוט, ולא הוי כמו מחשב מאכילה למזבח, אך צריך להזכיר אש כמו שכתבו התוס' מנחות יז ע"ב הנ"ל. ועיין עוד שם שכתבו, דאם חישב על חצי זית באימורים לאכילת מזבח וחצי זית בשר לאכילת אדם, אף דבאימורים לא מהני [מחשבת] אכילה דהוי ליה לאכול דבר שדרכו להקטיר, מכל מקום כיון דנתרבה אכילה אצל המזבח מהני והוי כמו אכילה אף על אימורים שאין דרכם באכילה. (מנחת חנוך שם). ועיין ליקוטי הלכות מנחות ריש פ' ג בזבח תודה ד"ה דל"ש [ט ע"ב בדפו"י].

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ה. לאכול ולאכול ... בשני בני אדם מצטרף ... והא הקטרה
ביותר מכדי אכילת פרס הוא דלמא בהיסק גדול ... חישב
לאכול כזית ביתר מכדי אכילת פרס

חשב על כזית¹⁵ שיאכלוהו שנים הרי אלו מצטרפין. חשב לאכול כזית ביותר
מכדי אכילת פרס, הרי זה מצטרף.

ו. השוחט את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר
דבר שאין דרכו להקטיר כשר

יבואר להלן דף לה. בעזחי"ת

הדרן עלך כל הזבחים שקבלו דמן

פרק שלישי כל הפסולין

א. כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה שהשחיטה כשרה
בזרים ובנשים ובעבדים ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים
ובלבד שלא יהיו טמאים נוגעין בכשר

¹⁵ רמב"ם שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שחיתת הקדשים¹⁶ כשירה בזרים¹⁷ אפילו קדשי קדשים, ומ"מ צריך שיחוט בכלי שרת¹⁸, וכל הפסולין לעבודה¹⁹ מותרין לשחוט קדשים לכתחלה ואפילו קדשי קדשים, בין קדשי יחיד בין קדשי צבור שנאמר (ויקרא א פסוק ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לְפָנַי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֱהָרֹן וְגו' מקבלה ואילך מצות כהונה.

אולם למרות שכל הפסולים שוחטים, הטמא²⁰ אינו שוחט לכתחלה, ואף על פי שהוא חוץ לעזרה ופושט ידיו, או שוחט בסכין ארוכה והוא חוץ לעזרה²¹, גזירה שמא יגע בבשר.

ב. לפיכך הן פוסלין במחשבה

למרות שאם²² אחד מן הפסולין לעבודה שקיבל הדם, או הוליד, או זרק, וחשב בשעת העבודה מחשבת מקום או מחשבת הזמן, או שלא לשמן (בפסח וחטאת, ובשאר קרבנות לענין שיעלו לבעלים) לא פסל במחשבתו, לפי שאינו ראוי לעבודה, כמו שהתבאר לעיל דף כו: אבל אם חשב הפסול בשעת שחיטה פסל במחשבתו, שהשחיטה כשירה בפסולין. ואין המחשבה

¹⁶ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק ט הלכה ו

¹⁷ ובזוה"ק נשא קב"ד א' אי' שכהן לא ישחוט. קרית מלך שם

¹⁸ לכתחילה, לרמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ד הלכה ז, ועיי"ש בנו"כ שלתוס' אפילו דיעבד.

¹⁹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה א

²⁰ דעת הלח"מ בדעת הרמב"ם שם שאף על גב דבריש פ' כל הפסולין אמרו דעביד סכין ארוכה ושחית כתב רבינו ז"ל ופשט ידיו משום דהוא פסק בפ"ג מהל' ביאת מקדש דביאה במקצת לא שמה ביאה, כלומר שכין שביאה במקצת לא שמה ביאה יש לחשוש שיכניס ידיו ויגע בבשר אך אם גם ביאה במקצת היתה אסורה אם כן ליכא למיחש להכנסת ידיו ולכן אף לכתחילה יוכל לשחוט בסכין ארוכה. ועיין בישועות מלכו ובשהם וישפה ובאבהא"ז שהקשה שמה שפסק הרמב"ם דביאה במקצת לא שמה ביאה הא אינו אלא דפטור מכרת ומלקות אבל מכין אותו מכת מרדות. וא"כ קשה למה צריך הטעם לזה שאינו שוחט לכתחלה משום גזירה שמא יגע בבשר. הא בלא זה אסור לו להכניס ידיו לעזרה, ועיין ישועות מלכו שתי' דאיירי גם בטומאה דרבנן ובאבהא"ז כתב נראה דמשכחת לה במצורע שמכניס ידיו לבהונות דהו"א דבשעה זו יכול לשחוט ומצורע זה הוא טבול יום ואינו מטמא הסכין אבל הבשר מטמא אם יגע דהא טבול יום פוסל תרומה וקדשים.

²¹ כוונתו דהשחיטה היתה בעזרה אבל ידיו היו מחוץ לעזרה, דאם ידיו היו ג"כ בעזרה א"כ פשיטא דאסור בלא"ה. הר המוריה פסולי המוקדשין שם. וצ"ע אם כן אמי חיישינן שמא יגע בבשר הא אסור לו להכניס ידיו.

ועיין מעשה רקח משמע שהבין שמטמא על ידי הסכין וצ"ע.
²² רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יד הלכה ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

מועלת אלא ממי שהוא ראוי לעבודה²³, ובדבר הראוי לעבודה, ובמקום ראוי לעבודה.

²³ ולפי זה נ"ל שקמן ששחט אינו מפגל שהרי שחיטתו פסולה. וראיתי למרן בפ"א מהלכות אלו הלכה ו עלה דההיא דהיתה מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו שכתב שיש מי שפירש אלא להחמיר כגון ששחט ע"מ לזרוק דמו אחר שתשקע החמה הוויא מחשבתו מחשבה והזבח פגול ע"כ. ונ"ל דהיכא דשחט הקמן ולא היתה מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו וחשב מחשבת פגול דלא הוי פגול דדוקא היכא דמחשבתו ניכרת מתוך מעשיו אמרינן דהיכא דנפיק מניה קולא אמרינן דיש לו מחשבה ואזלינן לחומרא אבל היכא דאין מחשבתו ניכרת אף דאתי לידי קולא אמרינן דאין לו מחשבה וא"כ השחיטה פסולה ושוב אינו מפגל דהא בפירוש איתמר בפ"ק דחולין אין להם מחשבה ואפי' מדרבנן. ומ"מ קשיא לי אכתי היכי מפגל הא אין מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו שהיא מפגל וא"כ אף דנימא דשחיטתו כשרה לחומרא משום דמשנה מדרום לצפון והורה דמחשבתו לשם קדשים כשפגל אין מחשבתו ניכרת שפגל וכבר הוקשה זה להרב בעל לחם משנה ז"ל וצ"ע. עוד קשיא לי בדין זה דע"כ פגול זה הוא מדרבנן דהא מדאורייתא במחשבתו ניכרת מתוך מעשיו אין לו וכמבואר בגמרא וכיון דמן התורה שחיטתו פסולה פשיטא דאין כאן פגול מן התורה ולמאי נפקא מינה דהוי פגול דרבנן אי לאיסור אכילה תיפוק ליה דאסור באכילה מן התורה משום קדשים שנפסלו, ואולי נפקא מינה לענין טומאה דקי"ל הפגול והנותר הרי הם כראשון לטומאה וכמ"ש רבינו בפ"ח מהלכות אבות הטומאה וא"כ אם חשב הקמן מחשבת פגול מטמא את הידים. מל"מ כאן.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

